

04-
AW
19-05-2023

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Bosna i Hercegovina

Broj: S1 3 U 035488 23 Uvp 3
Sarajevo, 09.05.2023. godine

FEDERALNI ZAVOD ZA
SARAJEVO

19.05.2023.

Broj	Broj	Broj	Broj

Sud Bosne i Hercegovine, u apelacionom upravnom vijeću, sastavljenom od sudija Dinke Bešlagić-Čovrk kao predsjednika vijeća, Vesne Trifunović i Hilme Vučinića, članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Radenke Luković, u upravnom sporu tužitelja NEXEN d.o.o. Banja Luka ul. Kozarska br. 61b koga zastupa advokat Boris Mandić iz Istočnog Sarajeva ul. Karađorđeva br. 10, protiv rješenja broj: JN2-03-07-1-461-7/20 od 26.3.2020. godine tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Mostar, ulica Vukovarska 10b, u upravnoj stvari javnih nabavki, odlučujući o zahtjevu tužitelja za preispitivanje sudske odluke-presude vijeća za upravne sporove Suda Bosne i Hercegovine broj: S1 3 U 035488 23 U 3 od 19.1.2023. godine, u nejavnoj sjednici, održanoj dana 09.05.2023. godine, donio je sljedeću

P R E S U D U

Zahtjev za preispitivanje sudske odluke se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom vijeća za upravne sporove Suda BiH, broj i datum navedeni u uvodu, u ponovnom postupku, odbijena je tužba podnesena protiv rješenja tuženog broj: JN2-03-07-1-461-7/20 od 26.3.2020. godine, kojim je odbijena kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena na izmijenjenu tendersku dokumentaciju u postupku konkurentskog zahtjeva za dostavu ponuda za nabavku agregata za potrebe server sobe na primarnoj lokaciji, ugovornog organa Federalnog zavoda za zapošljavanje. Istim rješenjem tuženog odbijen je zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka, kao i zahtjev za povrat naknade za pokretanje žalbenog postupka.

Tužitelj je protiv navedene presude vijeća za upravne sporove ovog suda blagovremeno podnio zahtjev za preispitivanje sudske odluke (u daljnjem tekstu zahtjev) zbog povrede pravila postupka, povrede zakona i povrede člana 6. i 13.

Evropske konvencije o ljudskim pravima i osnovnim slobodama. U obrazloženju zahtjeva navodi da je ugovorni organ imao saznanje za postojanje žalbe, ali da je postupio suprotno suspenzivnom dejstvu žalbe iz člana 110. Zakona o javnim nabavkama kada je pristupio otvaranju ponuda. Takođe, navodi da je ugovorni organ napravio propust u tenderskoj dokumentaciji kada nije obrazložio i doveo u vezu zahtjeve za certifikatima u odnosu na konkretni predmet postupka javne nabavke, zbog čega smatra da je učinio povredu člana 44. stav 2. i 3. i člana 49. Zakona o javnim nabavkama, kao i člana 7. Uputstva za pripremu modela tenderske dokumentacije i ponuda. Zbog navedenog predlaže da vijeće Apelacionog odjeljenja uvaži zahtjev, preinači pobijanu presudu na način da poništi rješenje tuženog i predmet vrati na ponovno rješavanje, kao i da tuženu obaveže da tužitelju nadoknadi troškove postupka.

U odgovoru na zahtjev tuženi organ ostaje kod navoda iz osporenog rješenja te predlaže da se zahtjev za preispitivanje sudske odluke odbije kao neosnovan.

Ugovorni organ Federalni zavod za zapošljavanje u svom odgovoru na zahtjev navodi da je pobijana presuda donesena u skladu sa pravilno i potpuno utvrđenim činjeničnim stanjem na koje je pravilno primijenjeno materijalno pravo, te predlaže da se zahtjev odbije kao neosnovan.

Zahtjev za preispitivanje sudske odluke nije osnovan.

Iz stanja u spisu proizilazi da je vijeće za upravne sporove ovog suda odbilo tužbu tužitelja podnesenu protiv osporenog rješenja, te za svoju odluku, suprotno navodima iz zahtjeva, dalo jasne i potpune razloge.

Rješavajući po žalbi tužitelja izjavljenoj protiv izmjenjene tenderske dokumentacije u postupku konkurentskog zahtjeva za dostavu ponuda za nabavku agregata za potrebe server sobe na primarnoj lokaciji, ugovornog organa Federalnog zavoda za zapošljavanje, tuženi organ je donio osporeno rješenje kojim je odbio žalbu kao neosnovanu. Razlog za takvu odluku zasnovao je na utvrđenju da je ugovorni organ izmijenio tendersku dokumentaciju u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama kada je dozvolio dostavljanje ekvivalenta umjesto tačno određenih ISO certifikata.

Pobijanom presudom je zaključeno da je tuženi organ ispravno odlučio kada je odbio kao neosnovanu žalbu tužitelja, a ovakav zaključak je pravilan i na zakonu zasnovan.

Ugovorni organ Federalni zavod za zapošljavanje je, postupajući po žalbi tužitelja, izmijenio tendersku dokumentaciju na način da je pod tačkom 13. – tehnička i profesionalna sposobnost predvidio minimalni uslov dokazivanja tehničke i

profesionalne sposobnosti dostavljanjem, između ostalog, dokaza o standardima kvaliteta, i to ISO 9001 – ponuditelja ili ekvivalent, ISO 14001 – ponuditelja ili ekvivalent i ISO 45001 – ponuditelja ili ekvivalent. Nesporno je da je na ovaj način ugovorni organ postupio u skladu s članom 48. stav 6. Zakona o javnim nabavkama („Službeni glasnik BiH“, broj: 39/14) koji ga obavezuje da prihvati i druge dokaze o ekvivalentnim mjerama osiguranja kvaliteta od ponuđača koji nemaju pristupa certifikatima koje traži, a kojima se potvrđuje da ponuđač zadovoljava određene standarde osiguranja kvaliteta.

U konkretnoj pravnoj stvari neosnovani su prigovori tužitelja koji se odnose na to da ugovorni organ nije obrazložio i doveo u vezu zahtjeve za certifikatima sa konkretnom javnom nabavkom. Ovo iz razloga što je ugovorni organ imao diskreciono pravo da predvidi uslove u tenderskoj dokumentaciji u skladu sa prirodom i vrijednošću robe koja je predmet javne nabavke, vodeći računa pri tom da ostavi mogućnost dostavljanja dokaza o ekvivalentnim mjerama osiguranja kvaliteta za one ponuđače koji nemaju pristup traženim certifikatima.

Dakle, ugovorni organ je taj koji određuje uslove vezane za sposobnosti ponuđača i nije dužan da opravdava razloge zahtijevanja određenih dokaza, sve dok su ti uslovi u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama.

Iz tenderske dokumentacije proizilazi da izabrani ponuđač, osim što je dužan isporučiti električni agregat, u obavezi je takođe i izraditi temelj za smještaj agregata tačno određenih dimenzija, isporučiti i ugraditi komutaciju koja je izvedena sa el. motornim preklopom i PLC kontrolerom, transportirati agregat na objekat sa svim dozvolama i obezbjeđenjem mjesta, uvezati u energetske sistem objekta i povezati sa svim potrebnim kablovima i montažnim materijalom, kao i podesiti agregatsku jedinicu sa edukacijom osoblja za rukovanje. Dakle, iz navedenog je jasno da predmetnu javnu nabavku prate i određeni radovi, te je ugovorni organ propisivanjem uslova za dokazivanje tehničke i profesionalne sposobnosti nastojao osigurati minimalne standarde kvalitete koje je smatrao srazmjernim predmetu javne nabavke.

Nadalje, neosnovani su navodi tužitelja da je tuženi organ učinio povredu postupka prilikom otvaranja ponuda. Nesporno je da je tužitelj žalbu podnio preporučenom pošiljkom dana 14.2.2020. godine, a da je žalbu ugovorni organ zaprimio dana 18.2.2020. godine. Imajući u vidu da je tačkom 26. tenderske dokumentacije propisano tačno vrijeme i datum otvaranja ponuda, to je ugovorni organ dana 17.2.2020. godine, dan prije zaprimanja žalbe tužitelja, pristupio otvaranju pristiglih ponuda. Suprotno navodima zahtjeva, ugovorni organ je odmah po zaprimanju žalbe, dana 19.2.2020. godine donio zaključak o obustavi postupka javne nabavke, na koji način je postupio u skladu sa članom 110. Zakona o javnim nabavkama, poštujući propisano suspenzivno dejstvo žalbe.

Insistiranje tužitelja na činjenica da je svoju žalbu elektronskim putem dostavio ugovornom organu isti dan kada je poslao i preporučenom pošiljkom, nije mogla uticati na drugačiji tok postupka. Ovo iz razloga što je u tenderskoj dokumentaciji pod tačkom 2. predviđeno izjavljivanje žalbe isključivo u pisanom obliku direktno ili preporučenom pošiljkom na adresu naznačenu u tenderskoj dokumentaciji. Dan dostavljanja žalbe elektronskim putem ugovornom organu ne smatra se danom izjavljivanja žalbe jer je dostavljena na način koji nije propisan u tenderskoj dokumentaciji. Postupanje ugovornog organa u procesnom smislu sud smatra ispravnim i na zakonu zasnovanim jer nije bilo smetnji da ugovorni organ pristupi otvaranju ponude u roku utvrđenom tenderskom dokumentacijom, kada se ima u vidu da je žalbu upućenu preporučenom pošiljkom zaprimljena dana nakon otvaranja ponude.

Zbog svega navedenog, apelaciono vijeće smatra da je tuženi organ ispravno zaključio, a vijeće za upravne sporove ovog suda potvrdilo zaključak, da je u konkretnom slučaju ugovorni organ uslove u tenderskoj dokumentaciji postavio u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama, iz kojih razloga su svi prigovori tužitelja odbijeni kao neosnovani.

S obzirom na iznijete razloge, apelaciono upravno vijeće Suda Bosne i Hercegovine je ocijenilo da je pobijana presuda pravilna i zakonita, a zahtjev za njeno preispitivanje neosnovan, pa ga je odbilo primjenom odredbe člana 54. stav 1. Zakona o upravnim sporovima Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“, br. 19/02, 88/07, 83/08 i 74/10).

ZAPISNIČAR

Radenka Luković

